

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Soós Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Horváth Magdolna jogtanácsos által képviselt Fővárosi és Pest Megyei Egészségbiztosítási Pénztár (1139 Budapest, Teve u. 1/a-c.) alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2007. május 29. napján meghozott 12.M.439/2006/12. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 12.M.439/2006/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 20.000 /húszezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes részére az alperes 2002. július 24-től 2002. augusztus 4-ig terjedő időszakra tévesen 137.298.- forint összegű táppénz ellátást utalt, amely összegből a felperes ténylegesen 88.003.- forintot kapott kézhez, míg 49.295.- forint adóelőleg közvetlenül az APEH részére került átutalásra. A táppénz alapjának alperes általi felülvizsgálatát követően a felperes a tévesen megállapított ellátást az alperes részére visszautalta, azonban a visszafizetett összeg az adóelőleg összegét nem tartalmazta.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 4.M.936/2005/3. számú ítélete alapján lefolytatott új eljárásban a felperes fellebbezése folytán eljáró alperes igazgatója 0-1-479/2/2005. számú határozatával hatályában fenntartotta (helybenhagyta) az I. fokon eljáró társadalombiztosítási szervnek a felperest 49.295.- forint adóelőleg visszafizetésére kötelező határozatát. Indokolása szerint a felperes nevében többletként befizetett és bevallott adóelőleg

saját hatáskörben történő rendezésére nem volt lehetőség, és az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: új Art.) sem kötelezi a kifizetőt a levont adóelőleg helyesbítésére. Az adóelőleg az év végi adóbevallás benyújtásakor igényelhető vissza, erre tekintettel a felperes kötelezettsége az alperes által befizetett összeg visszafizetése, és a személyi jövedelemadó összegét önrevízió útján az APEH-nél rendezheti.

A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatását, és az adóelőleg visszafizetése alóli mentesítését kérte.

A munkaügyi bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezte. Indokolása szerint a felperesre méltánytalan, és sérti a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 66. §-ának /1/ bekezdését a ténylegesen fel nem vett ellátás visszafizetésére történő kötelezés. Hiszen ez azt jelenti, hogy a felperesnek az adóelszámolásig mintegy meg kellett volna előlegeznie az alperes mulasztásával összefüggésben tévesen megállapított és részére valójában ki sem fizetett összeget. A bíróság az eljárás során megkeresett APEH igazgatóságának tájékoztatása alapján nem tartotta megalapozottnak azon alperesi védekezést, hogy a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja.) nem kötelezte őt a levont adóelőleg helyesbítésére.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az ítélet sérti a Pp. 339. §-ának /1/ bekezdését, az Ebtv. 66. §-ának /1/ bekezdését, valamint az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Art.) 42. §-ának /1/ bekezdését. Előadta, hogy a munkaügyi bíróság ítéletéből nem állapítható meg, hogy a hatályon kívül helyezés oka az alperes által elkövetett anyagi vagy eljárásjogi szabálysértés. Álláspontja szerint az Ebtv. 66. §-a alapján a táppénz bruttó összegének visszakövetelésére van jogszabályi lehetőség, mivel ez az a tétel, amely az alperesnél a felperes nevéen hiányként szerepel. Emellett az Art. 42. §-ának /1/ bekezdésében foglalt önellenőrzés a kifizetőnek nem kötelessége, hanem csak lehetősége, amellyel a konkrét ügyben a Pénztár nem tudott élni, mivel a felperes esetében csak egyszeri kiutalást teljesített. A megismételt eljárás módjára vonatkozó rendelkezésében a bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a jogorvoslati eljárás során megállapítást nyert, hogy az adóelőleg a Pénztár által 2002. december 6-án átutalásra került az adóhatóság számlaszámára.

Az alperes kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

Az Ebtv. 66. §-ának /1/ bekezdése értelmében, aki baleseti táppénzt jogalap nélkül vett fel, köteles azt visszafizetni, ha erre a felvételtől számított harminc napon belül írásban kötelezték.

Az Art. 42. § /1/ bekezdése alapján az önadózás útján megállapított vagy megállapítani elmulasztott adót az adózó helyesbítheti. Ha az adózó az adóhatóság ellenőrzésének megkezdését megelőzően feltárja, hogy az adót nem a jogszabálynak megfelelően állapította meg, vagy bevallása számítási hiba vagy más elírás miatt az adó alapja, összege tekintetében hibás, bevallását önellenőrzéssel módosíthatja. Az adózó az adókedvezményt utólag önellenőrzéssel érvényesítheti, illetőleg veheti igénybe.

Az Art. 42. §-ának /5/ bekezdése alapján a kifizető, a munkáltató az /1/-/4/ bekezdés szerint helyesbíti az általa levont jövedelemadó előleget és adót.

A fenti jogszabályok alapján téves az alperes érvelése, amely szerint az Ebtv. 66. §-ának /1/ bekezdése a táppénz bruttó összegének visszakövetelésére biztosít lehetőséget. A Legfelsőbb Bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a kérdésben, hogy méltánytalan és sérti az Ebtv. 66. §-ának /1/ bekezdését a ténylegesen fel nem vett ellátás felperestől való visszakövetelése.

Tévedett az alperes abban a jogkérdésben is, hogy az Art. 42. §-a nem kötelezi a kifizetőt adóbevallásával kapcsolatban az önellenőrzésre. Az Art. 42. §-ának /5/ bekezdése - a jogszabály szövegéből következően - nem lehetőségként, hanem kötelezettségként írja elő a kifizető számára, hogy az általa levont jövedelemadó előleget önellenőrzéssel helyesbítse.

Megjegyzi továbbá a Legfelsőbb Bíróság, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében maga is hivatkozott az APEH igazgatóságának a peres eljárás során adott tájékoztatására, amely szerint a kifizető által levont adóelőleg nem a felperes folyószámláján könyvelődik, hanem azt a kifizető vallja be és fizeti meg, így a kapcsolódó adatok a kifizető folyószámláján szerepelnek. Mindezek alapján életszerűtlen a felperest kötelezni önellenőrzésre egy olyan befizetéssel kapcsolatban, amelyet nem a

felperes teljesített, és amely nem a felperes, hanem a kifizető alperes adófolyószámláján jelenik meg.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperest a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság a felperes felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

Az eljárás a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 75/A. §-a alapján tárgyi illetékmentes, ezért az illeték viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2008. november 12.

Dr. Kozma György sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Zoltán sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági írnok